

P7_TA(2013)0587

Betalingskonti *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))¹

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 1 - medmindre andet er angivet]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG*

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

¹ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0398/2013).

* Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv; udgået tekst markeres med symbolet █ .

² Endnu ikke offentliggjort i EUT.

- (1) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. Opsplitning af det indre marked skader konkurrenceevne, vækst og jobskabelse i Unionen. At fjerne direkte og indirekte hindringer for, at det indre marked kan fungere korrekt, er afgørende for dets gennemførelse. *Unionens* indsats for det indre marked for finansielle detailtjenesteydelser har allerede bidraget væsentligt til at udvikle betalingstjenesteudbydere grænseoverskridende virksomhed, forbedre forbrugernes valgmuligheder og øge kvaliteten og gennemsigtigheden af tilbuddene.
- (2) I den forbindelse er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF¹ ("betalingstjenestedirektivet") fastsat grundlæggende gennemsigtighedskrav til gebyrer, der opkræves af betalingstjenesteudbydere for tjenester i forbindelse med betalingskonti. Indførelsen af ensartede regler for ydelse af betalingstjenester og de oplysninger, der skal gives, har i høj grad lettet betalingstjenesteudbydere virksomhed, reduceret den administrative byrde og bevirket omkostningsbesparelser for betalingstjenesteudbydere.
- (2a) ***Et velfungerende indre marked og udviklingen af en moderne og socialt inkluderende økonomi er i stigende grad betinget af et universelt udbud af betalingstjenester. Da betalingstjenesteudbydere, som handler efter markeds-mæssige overvejelser, har tendens til at fokusere på kommercielt attraktive forbrugere og i praksis ikke tilbyder svagtstillede forbrugere samme udvalg af produkter, skal ny lovgivning i denne forbindelse være led i en intelligent økonomisk strategi for Unionen.***
- (3) Der skal dog, som anført i Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2012 med henstillinger til Kommissionen om adgang til basale bankydelser², gøres mere for at forbedre og udvikle det indre marked for detailbankydelser. ***En sådan udvikling bør gå hånd i hånd med bestræbelserne på at få den finansielle sektor i Unionen til at tjene virksomhederne og forbrugerne. Den manglende gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer samt problemerne med at skifte bankkonto forhindrer i øjeblikket fortsat udfoldelsen af et fuldt integreret marked. Problemet med forskellige produktkvaliteter og begrænset konkurrence inden for detailbankydelser skal løses, og der skal sikres standarder af høj kvalitet.***
- (4) De nuværende vilkår i det indre marked kan afholde betalingstjenesteudbydere fra at udøve deres frihed til at etablere sig eller levere tjenesteydelser i Unionen på grund af vanskelighederne med at tiltrække kunder, når de går ind på et nyt marked. At gå ind på nye markeder er ofte forbundet med store investeringer. Sådanne investeringer kan kun svare sig, hvis udbyderen har udsigt til tilstrækkelige forretningsmuligheder og en tilsvarende efterspørgsel fra forbrugernes side. Forbrugernes ringe mobilitet for så vidt angår finansielle detailtjenesteydelser skyldes i stor udstrækning den manglende gennemsigtighed og sammenlignelighed af de gebyrer og tjenester, der tilbydes, samt problemerne med flytning af betalingskonti. Disse faktorer kvæler også efterspørgslen. Det gælder navnlig i grænseoverskridende sammenhæng.

¹ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0293.

- (5) At de eksisterende nationale regelsæt er forskellige, kan desuden medføre betydelige hindringer for gennemførelsen af det indre marked for betalingskonti. De eksisterende nationale bestemmelser vedrørende betalingskonti og særlig vedrørende sammenlignelighed af gebyrer og flytning af betalingskonti afviger fra hinanden. Med hensyn til flytning har manglen på ensartede bindende foranstaltninger på EU-plan ført til forskellig praksis og forskellige foranstaltninger på nationalt plan. Disse forskelle er endnu mere udprægede inden for sammenlignelighed af gebyrer, hvor der ikke findes foranstaltninger på EU-plan, heller ikke selvreguleringsforanstaltninger. Bliver disse forskelle mere markante i fremtiden, fordi bankerne er tilbøjelige til at tilpasse deres praksis til de nationale markeder, vil det øge omkostningerne ved udøvelse af virksomhed på tværs af grænserne sammenlignet med de hjemlige udbyderes omkostninger og dermed gøre det mindre attraktivt at udøve grænseoverskridende virksomhed. Den grænseoverskridende virksomhed i det indre marked hæmmes også af de hindringer, der for forbrugerne er forbundet med at åbne en betalingskonto i udlandet. De nuværende restriktive kriterier kan forhindre europæiske borgere i at bevæge sig frit i Unionen. Hvis alle forbrugere får adgang til at oprette og anvende en betalingskonto, vil de kunne deltage i og drage fordel af det indre marked.
- (6) Da visse potentielle kunder ikke åbner en konto, enten fordi de får afslag, eller fordi de ikke tilbydes passende produkter, udnyttes den potentielle efterspørgsel efter betalingskontoydelser i *Unionen* i øjeblikket ikke fuldt ud. Større forbrugerdeltagelse i det indre marked vil give betalingstjenesteudbydere en yderligere tilskyndelse til at gå ind på nye markeder. At skabe de vilkår, der gør det muligt for alle forbrugere at oprette og anvende en betalingskonto, er også nødvendigt for at fremme deres deltagelse i det indre marked og give dem mulighed for at nyde godt af de fordele, det har ført med sig.
- (7) Gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer har været genstand for et selvreguleringsinitiativ iværksat af banksektoren. Man nåede dog ikke til endelig enighed om disse retningslinjer. Med hensyn til flytning udgør de fælles principper, som European Banking Industry Committee fastlagde i 2008, en standardmekanisme for flytning af bankkonti mellem betalingstjenesteudbydere, som er etableret i samme medlemsstat. Men da principperne ikke er bindende, er de blevet anvendt på en uensartet måde i *Unionen* og med ineffektive resultater. De fælles principper vedrører desuden kun flytning af bankkonti på nationalt plan, ikke på tværs af grænserne. Med hensyn til adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto opfordredes medlemsstaterne i Kommissionens henstilling 2011/442/EU [...] ¹ til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre anvendelsen heraf senest seks måneder efter offentliggørelsen. Til dags dato efterlever kun nogle få medlemsstater henstillingens hovedprincipper.
- (8) ***Med henblik på at muliggøre effektiv og problemfri finansiel mobilitet på lang sigt er*** det derfor afgørende, at der indføres ensartede regler for at løse problemet med den ringe forbrugermobilitet og især for at forbedre sammenligningen af betalingskontoydelser og -gebyrer og tilskynde til flytning af betalingskonti samt for at undgå, at forbrugere, der ønsker at købe en betalingskonto i udlandet, forskelsbehandles på grundlag af bopæl. Herudover er det meget vigtigt, at der træffes passende foranstaltninger til at fremme forbrugernes deltagelse i markedet for

¹ EUT L 190 af 21.7.2011, s. 87,

betalingsskonti. Disse foranstaltninger vil tilskynde betalingstjenesteudbydere til at deltage i det indre marked og sikre lige konkurrencevilkår, hvilket vil skærpe konkurrencen og effektivisere ressourcefordelingen i *Unionens* marked for finansielle detailtjenesteydelser til gavn for virksomheder og forbrugere. Gennemsigtige oplysninger om gebyrer og flytningsmuligheder kombineret med retten til basale kontoydelser vil desuden gøre det nemmere for EU-borgere at bevæge sig frit og gøre indkøb i Unionen og dermed drage fordel af et fuldt fungerende indre marked for finansielle detailtjenesteydelser og bidrage til *væksten inden for e-handel og til det indre markeds* videre udvikling.

- (8a) *Det er endvidere afgørende at sikre, at dette direktiv ikke hæmmer innovationen inden for finansielle detailtjenesteydelser. Hvert år bliver nye teknologier tilgængelige, hvilket kan gøre den nuværende betalingskontomodel forældet. Mobilbanktjenester, peer-to-peer-tjenester og forudbetalte betalingskort skal især fremmes som alternativer til traditionelle banktjenesteydelser.*
- (9) Nærværende direktiv finder anvendelse på betalingskonti, der indehaves af forbrugere. Konti, der indehaves af virksomheder, også små og mellemstore virksomheder, medmindre de ejes personligt, falder derfor uden for dets anvendelsesområde. Desuden omfatter direktivet ikke opsparingskonti, der kan have mere begrænsede betalingsfunktioner. *Dette direktiv omfatter heller ikke kreditkort, som ikke er afgørende for at opfylde dets mål om at styrke den finansielle inklusion og det indre markeds funktion.*
- (10) Definitionerne i direktivet stemmer overens med dem, der findes i anden EU-lovgivning, især definitionerne i direktiv 2007/64/EF og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009¹.
- (11) Det er vigtigt for forbrugerne at kunne forstå gebyrer, således at de kan sammenligne tilbud fra forskellige betalingstjenesteudbydere og træffe informerede beslutninger om, hvilken konto der bedst modsvarer deres behov. Gebyrer kan ikke sammenlignes, hvis betalingstjenesteudbyderne anvender forskellig terminologi for de samme ■ tjenester og præsenterer oplysningerne forskelligt. Standardiseret terminologi kombineret med ■ oplysninger om gebyrer for de mest repræsentative ■ tjenester, *der er knyttet til betalingskonti* på en ensartet måde, kan være en hjælp til forbrugerne til både at forstå og sammenligne gebyrer.
- (12) Hvad der vil gavne forbrugerne mest, er *oplysninger*, som er *så* kortfattede *som muligt, standardiserede og* nemme at sammenligne, fra de forskellige betalingstjenesteudbydere. De værktøjer, der stilles til rådighed for forbrugerne til sammenligning af tilbud, *bør være mangesidede, og der skal gennemføres forbrugerundersøgelser. På dette trin* bør terminologien for gebyrer kun standardiseres for de mest repræsentative termer og definitioner i medlemsstaterne, så man *fremmer en hurtig gennemførelse.*
- (13) Terminologien for gebyrer bør fastlægges af kompetente nationale myndigheder, så der kan tages hensyn til de lokale markeders særkendetegn. ■ Terminologien for

¹ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22.

gebyrer bør, når det er muligt, standardiseres på EU-plan for at muliggøre sammenligning i hele Unionen. Den Europæiske *Banktilsynsmyndighed* (*Europæiske Banktilsynsmyndighed* 'EBA') bør etablere retningslinjer, som medlemsstaterne kan støtte sig til, når de fastlægger de **■** tjenester, *som er mest udbredte, og som medfører de største udgifter for forbrugerne* på nationalt plan. *For at sikre, at den standardiserede terminologi anvendes effektivt, bør sådanne definitioner være tilstrækkeligt brede.*

- (14) Når de kompetente nationale myndigheder har fastlagt en foreløbig liste over de mest repræsentative tjenester, *der er knyttet til betalingskonti* på nationalt plan, med tilhørende udtryk og definitioner, bør Kommissionen gennemgå dem for ved hjælp af delegerede retsakter at identificere de tjenester, der er fælles for et flertal af medlemsstaterne, og foreslå standardiserede udtryk **■** på EU-plan.
- (15) For at gøre det nemmere for forbrugerne at sammenligne gebyrer for betalingskonti i det indre marked bør betalingstjenesteudbydere stille *et omfattende gebyroplysningsdokument, som indeholder gebyrerne for alle de tjenester i tilknytning til betalingskontoen, som er anført på listen over de mest repræsentative tjenester, samt eventuelle yderligere gebyrer, der kan opkræves for kontoen*, til rådighed for forbrugerne. *Gebyroplysningsdokumentet bør anvende de standardiserede termer og definitioner, der er fastlagt på EU-plan, når det er muligt.* Dette forventes også at bidrage til at skabe lige vilkår for kreditinstitutter, der konkurrerer med hinanden på markedet for betalingskonti. **■** For at hjælpe forbrugerne med at forstå de gebyrer, de skal betale for deres betalingskonto, bør der stilles et glossar med *tydelige, ikke-tekniske og utvetydige* forklaringer af mindst de **■** tjenesteydelser, der er *knyttet til betalingskontoen og de dertilhørende definitioner og forklaringer*, til rådighed for dem. Glossaret bør fungere som et nyttigt værktøj til at fremme en bedre forståelse af gebyrer og dermed medvirke til at sætte forbrugerne i stand til at vælge fra et bredere udvalg af betalingskontotilbud. Betalingstjenesteudbydere bør også forpligtes til *vederlagsfrit* og mindst én gang om året at oplyse forbrugerne om alle de gebyrer *og den rente*, der *gælder* i forbindelse med deres konto. Disse oplysninger bør gives i form af en til formålet udarbejdet sammenfatning. Den bør indeholde en fuldstændig oversigt over de *påløbne renter*, opkrævede gebyrer *og forhåndsmeddelelser vedrørende ændringer af gebyrer eller rentesatser*. **■** *Forbrugeren bør ligeledes gives de nødvendige oplysninger for at forstå, hvad der er betalt for, og tage stilling til, om han/hun bør ændre sit forbrugsmønster eller skifte til en anden udbyder.* **■**
- (16) For at imødekomme forbrugernes behov er det nødvendigt at sikre, at oplysninger om gebyrer for betalingskonti er præcise, klare og sammenlignelige. *EBA* bør derfor *efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret presentationsformat* til gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen *samt fælles symboler*, så det sikres, at de er forståelige og sammenlignelige for forbrugerne. **■** Gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen bør klart kunne skelnes fra anden kommunikation. **■**
- (17) For at sikre ensartet anvendelse af den gældende EU-terminologi i hele Unionen bør medlemsstaterne forpligte betalingstjenesteudbydere til at anvende EU-terminologien sammen med den resterende standardiserede nationale terminologi, som er udpeget i

den foreløbige liste, når de kommunikerer med forbrugerne, herunder i gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen. Betalingstjenesteudbydere **bør kunne** anvende handelsnavne for **deres** tjenesteydelser **eller betalingskonti** i gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen, **forudsat at dette sker som supplement til den standardiserede terminologi og som en sekundær betegnelse for de tilbudte tjenesteydelser eller den tilbudte konto.**

- (18) **Uafhængige** sammenligningswebsteder er et effektivt middel for forbrugerne til at vurdere forskellige betalingskontotilbud et enkelt sted. **Sådanne** websteder kan tilvejebringe den rette balance mellem behovet for klare og kortfattede, men ikke desto mindre fuldstændige og fuldt dækkende oplysninger, idet de giver brugerne mulighed for at få mere detaljerede oplysninger, hvis de ønsker det. Webstederne kan også reducere udgifterne til søgning af information, da forbrugerne ikke behøver at indhente oplysninger hos de forskellige betalingstjenesteudbydere. **Det er vigtigt, at de oplysninger, der gives på sådanne websteder, er troværdige, objektive og gennemsigtige, og at forbrugerne oplyses om deres tilgængelighed. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse aktivt informere offentligheden om sådanne websteder.**
- (19) For at kunne indhente objektive oplysninger om **opkrævede** gebyrer og **gældende renter for betalingskonti** bør forbrugerne have adgang til sammenligningswebsteder, som er **offentligt tilgængelige og** uafhængige af betalingstjenesteudbydere. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at **forbrugerne har fri adgang til** mindst ét **uafhængigt og offentligt tilgængeligt** websted på deres respektive områder. Sammenligningswebsteder kan drives af **eller på vegne af** de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder og/eller akkrediterede private operatører. Medlemsstaterne bør **for at øge forbrugernes tillid til yderligere tilgængelige sammenligningswebsteder** indføre en frivillig akkrediteringsordning, således at private operatører, der driver sammenligningswebsteder, kan ansøge om akkreditering i henhold til bestemte kvalitetskriterier. Hvis der ikke er blevet akkrediteret noget privat drevet websted, bør der oprettes et sammenligningswebsted, som drives af **eller på vegne af** en kompetent myndighed eller en anden offentlig myndighed. Et sådant websted bør også efterleve kvalitetskriterierne.
- (20) Det er almindelig praksis, at betalingstjenesteudbydere tilbyder en betalingskonto som en del af en pakke sammen med andre finansielle produkter eller tjenesteydelser. Denne praksis kan være et middel for betalingstjenesteudbydere til at diversificere deres udbud og konkurrere med hinanden, hvilket i sidste ende kan komme forbrugerne til gode. Kommissionens undersøgelse fra 2009 vedrørende koblingssalg i den finansielle sektor samt relevante høringer og forbrugerklager har imidlertid vist, at betalingstjenesteudbydere i nogle tilfælde tilbyder betalingskonti i pakker med andre produkter, som forbrugerne ikke har anmodet om, og som ikke er væsentlige for betalingskonti, f.eks. boligforsikring. Det er desuden blevet bemærket, at denne praksis kan gøre priserne mindre gennemsigtige og sammenlignelige, begrænse forbrugernes købsmuligheder og indvirke negativt på deres mobilitet. Når betalingstjenesteudbydere tilbyder betalingskonti som en del af en pakke, bør medlemsstaterne derfor sikre, at forbrugerne får oplysninger om, **hvorvidt det er muligt at købe betalingskontoen separat, og i så fald om de gældende priser og gebyrer, der er forbundet med hver af de øvrige finansielle produkter eller tjenesteydelser i pakken.**

- (21) Forbrugerne har kun incitament til at flytte deres konti, hvis proceduren ikke indebærer en uforholdsmæssigt stor administrativ og finansiel byrde. Proceduren for flytning af en betalingskonto til en anden betalingstjenesteudbyder bør være klar, hurtig **og sikker**. **Hvis** betalingstjenesteudbyderne opkræver **gebyrer** i forbindelse med flytningservice, **bør de være rimelige og i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF**. For at kunne indvirke positivt på konkurrencen bør flytning også lattes grænseoverskridende. Da grænseoverskridende flytning kan være mere kompleks end flytning på nationalt plan og kan betyde, at betalingstjenesteudbyderne må tilpasse og forbedre deres interne procedurer, bør der **fastsættes længere overgangsperioder for så vidt angår en flytningservice mellem betalingstjenesteudbydere, der er etableret i forskellige medlemsstater**.
- (21a) **Medlemsstaterne bør i forbindelse med flytning mellem to betalingstjenesteudbydere, der begge er etableret på deres område, have lov til at iværksætte eller opretholde andre ordninger end dem, der er fastsat i dette direktiv, hvis det er i forbrugers klare interesse**.
- (22) Flytningsproceduren bør være så ligetil som muligt for forbrugeren. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at den modtagende betalingstjenesteudbyder påtager sig ansvaret for at indlede og afvikle proceduren på forbrugers vegne.
- (23) **Den modtagende betalingstjenesteudbyder bør som hovedregel, og forudsat at forbrugeren har givet sit samtykke, på forbrugers vegne** foretage flytningen af **dennes** tilbagevendende betalinger og overføre den **eventuelt** resterende **positive** saldo, ideelt set ved et enkelt møde med den modtagende betalingstjenesteudbyder. Med henblik herpå bør forbrugerne kunne underskrive en tilladelse **til at give eller undlade at give samtykke** til udførelse af de nævnte opgaver. Forud herfor bør forbrugeren underrettes om alle etaper af den procedure, der er nødvendig for at gennemføre flytningen.
- (24) Det er nødvendigt for en vellykket flytning, at den overførende betalingstjenesteudbyder samarbejder i forbindelse med proceduren. Den modtagende betalingstjenesteudbyder bør **kunne anmode enten forbrugeren eller om nødvendigt den overførende betalingstjenesteudbyder om at fremlægge** de oplysninger, den anser for at være nødvendige for at kunne iværksætte de tilbagevendende betalinger på den nye betalingskonto. Disse oplysninger bør imidlertid ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at foretage flytningen, og den modtagende betalingstjenesteudbyder bør ikke anmode om overflødige oplysninger.
- (25) Forbrugerne bør ikke pålægges strafafgifter eller på anden måde lide økonomiske tab på grund af fejlretning af indgående kreditoverførsler eller direkte debiteringer. Dette er særlig vigtigt for visse kategorier af betalere og betalingsmodtagere såsom forsyningsvirksomheder, der lagrer forbrugernes kontooplysninger elektronisk (f.eks. i databaser) og udfører mange periodiske transaktioner, som involverer et stort antal forbrugere.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at forbrugere, der ønsker at åbne en betalingskonto, ikke forskelsbehandles på grundlag af nationalitet eller bopæl. Selvom det er vigtigt, at betalingstjenesteudbyderne sikrer, at deres kunder ikke anvender det finansielle system til ulovlige formål som f.eks. svig, hvidvaskning af penge eller finansiering af

terrorisme, bør de ikke stille hindringer i vejen for forbrugere, der ønsker at drage fordel af det indre marked ved at købe betalingskonti i udlandet.

- (27) Forbrugere, der er lovligt bosiddende i Unionen **bør ikke forskelsbehandles på grund af nationalitet eller bopæl eller af nogen af de øvrige grunde, der er anført i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de ansøger om, opretter eller anvender en betalingskonto i Unionen. Adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner bør desuden sikres af medlemsstaterne**, uanset **forbrugerens økonomiske situation, f.eks. deres beskæftigelsesstatus, indkomstniveau, kredithistorik** eller personlig konkurs.
- (28) Medlemsstaterne bør sikre, at **alle de betalingstjenesteudbydere, som leverer almindelige finansielle detailtjenesteydelser og tilbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed**, tilbyder forbrugerne betalingskonti med basale funktioner **som omhandlet i dette direktiv**. Adgangen hertil bør ikke være for vanskelig og bør ikke indebære uforholdsmæssigt store udgifter for forbrugerne. **Retten til at få adgang til en betalingskonto med basale funktioner i enhver medlemsstat bør indrømmes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF¹, navnlig for så vidt angår kundelegitimationsprocedurer. Bestemmelserne i dette direktiv bør samtidig ikke lægges til grund for afvisning af kommercielt mindre attraktive kunder. Der bør fastlægges en mekanisme, som bistår forbrugere uden fast adresse, asylansøgere og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige grunde, i forbindelse med opfyldelsen af kravene i kapitel II i direktiv 2005/60/EF.**
- (28a) **For at sikre, at brugere af betalingskonti med basale funktioner bliver serviceret på en hensigtsmæssig måde, bør medlemsstaterne pålægge udbyderne at sikre, at det relevante personale er tilstrækkeligt uddannet, og at potentielle interessekonflikter ikke påvirker disse kunder på en negativ måde.**
- (29) **Medlemsstaterne bør kunne kræve, at betalingstjenesteudbyderne kontrollerer, hvorvidt forbrugeren i forvejen er indehaver af en aktiv og tilsvarende betalingskonto på det samme område, og pålægge forbrugeren at underskrive en tro og love-erklæring herom. Betalingstjenesteudbyderne bør ikke kunne afvise en ansøgning om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, bortset fra i de tilfælde der specifikt er anført i dette direktiv.**
- (29a) **Medlemsstaterne bør sikre, at betalingstjenesteudbyderne behandler ansøgninger inden for de i dette direktiv fastsatte frister, og at betalingstjenesteudbyderne i tilfælde af afvisning oplyser forbrugeren om de specifikke årsager hertil, medmindre dette vil være i strid med målene vedrørende national sikkerhed eller økonomisk kriminalitet.**
- (30) Forbrugerne bør sikres adgang til en række basale betalingstjenester. **Medlemsstaterne bør sikre, at der, forudsat at forbrugeren anvender en betalingskonto med basale**

¹ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).**

*funktioner til personlig brug, ikke er nogen grænser for antallet af transaktioner, forbrugeren kan foretage i henhold til de i dette direktiv fastsatte specifikke regler for prisfastsættelse. Ved fastsættelse af, hvad der bør betragtes som personlig brug, bør medlemsstaterne tage højde for eksisterende forbrugeradfærd og fælles kommerciel praksis. Blandt de tjenester, der er knyttet til basale betalingskonti, bør man finde muligheden for at indsætte og hæve penge. Forbrugerne bør kunne foretage væsentlige betalingstransaktioner som modtagelse af indkomst eller ydelser, betaling af regninger eller afgifter og køb af varer og tjenesteydelser, herunder også via direkte debitering, kreditoverførsel og anvendelse af betalingskort. Disse tjenesteydelser bør gøre det muligt at købe varer og tjenesteydelser over internettet og give forbrugerne mulighed for at initiere betalingsordrer via betalingstjenesteudbyderens internetbank, når en sådan forefindes. Betalingskonti med basale funktioner bør dog ikke være til ren online brug, da dette ville skabe en hindring for forbrugere, der ikke har internetadgang. Forbrugerne bør ikke gives kassekredit i forbindelse med en betalingskonto med basale funktioner. Medlemsstaterne kan dog give betalingstjenesteudbydere tilladelse til at tilbyde **kassekredit og andre kreditprodukter som klart adskilte tjenester til kunder med basale betalingskonti, forudsat at adgangen til eller anvendelsen af betalingskontoen med basale funktioner ikke begrænses af eller betinges af købet af sådanne kredittjenester. Eventuelle gebyrer for sådanne tjenester bør være gennemsigtige og mindst lige så gunstige som udbyderens almindelige prispolitik.***

- (31) For at sikre, at basale betalingskonti er tilgængelige for så mange forbrugere som muligt, bør de tilbydes vederlagsfrit eller til et rimeligt gebyr. **Medlemsstaterne bør pålægge betalingstjenesteudbydere at sikre, at betalingskontoen med basale funktioner altid er den betalingskonto med det laveste gebyr for ydelse af den minimumspakke af betalingstjenester, der er fastlagt i medlemsstaten.** Desuden bør alle øvrige gebyrer, som forbrugeren afkræves ved manglende overholdelse af aftalevilkårene, være rimelige **og aldrig højere end de gebyrer, der er omfattet af udbyderens almindelige prispolitik.**
- (32) Betalingstjenesteudbyderen bør kun afslå at åbne - og bør kun opsige - en aftale om en betalingskonto med basale funktioner under særlige omstændigheder, f.eks. **i tilfælde af** manglende efterlevelse af lovgivningen om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme eller om forebyggelse og efterforskning af kriminalitet. Selv i disse tilfælde er et afslag kun berettiget, hvis forbrugeren ikke efterlever bestemmelserne i den pågældende lovgivning, ikke fordi proceduren med at kontrollere, hvorvidt lovgivningen efterleves, er for besværlig eller dyr.
- (33) **Medlemsstaterne bør sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til at øge opmærksomheden omkring tilgængelige betalingskonti med basale funktioner samt procedurerne og betingelserne for deres anvendelse som fastsat i dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at kommunikationsforanstaltningerne er tilstrækkelige og målrettede, og at der især tager hånd om bankløse, svagtstillede og mobile forbrugere. Betalingstjenesteudbydere bør aktivt oplyse forbrugerne om de specifikke funktioner, der er forbundet med de tilbudte betalingskonti med basale funktioner, de dertilhørende gebyrer og vilkårene for deres anvendelse, og yde passende assistance i denne forbindelse, og ligeledes om** hvordan forbrugere kan udøve deres ret til at åbne en betalingskonto med basale funktioner. Forbrugerne bør navnlig oplyses om, at køb af yderligere tjenester ikke er en forudsætning for at kunne

oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner. *For at mindske risikoen for, at forbrugere bliver økonomisk ekskluderet, bør medlemsstaterne forbedre den generelle viden om økonomiske spørgsmål, herunder gennem skoleundervisning, og bekæmpe overdreven gældsætning. Medlemsstaterne bør endvidere fremme betalingstjenesteudbyderes initiativer med henblik på at lette kombinationen af leveringen af betalingskonti med basale funktioner med uafhængig formidling af finansiell viden.*

- (34) Medlemsstaterne bør udpege kompetente myndigheder, som beføjes til at sikre håndhævelse af dette direktiv, og som gives undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser. De udpegede kompetente myndigheder bør **være uafhængige af betalingstjenesteudbydere og bør** have de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver. Medlemsstaterne bør kunne udpege forskellige kompetente myndigheder for at håndhæve de vidtrækkende forpligtelser, der er fastlagt i dette direktiv.
- (35) Forbrugerne bør have adgang til effektive udenretslige klageprocedurer til bilæggelse af tvister, der opstår i forbindelse med rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv. **Adgangen til alternative konfliktløsningsprocedurer bør være let, og de kompetente myndigheder bør opfylde en række kriterier såsom ligelig repræsentation af udbydere og brugere.** Dette er allerede sikret ved direktiv 2013/.../EU for så vidt angår relevante aftalerelaterede tvister. Forbrugerne bør dog også have adgang til udenretslige klageprocedurer i tilfælde af tvister, der opstår inden aftaleindgåelsen vedrørende rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i dette direktiv, f.eks. hvis de nægtes adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner. Efterlevelse af bestemmelserne i dette direktiv kræver behandling af forbrugernes personoplysninger. Denne behandling er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹. Nærværende direktiv bør derfor være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og den nationale lovgivning, hvorved dette er gennemført i national ret.
- (36) For at opfylde målene fastsat i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår fastlæggelse af den standardiserede EU-terminologi for betalingstjenester, som er fælles for en række medlemsstater, og de dertil hørende definitioner.
-
- (38) Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert ■ år bør medlemsstaterne udarbejde pålidelige årlige statistikker om den måde, hvorpå de ved dette direktiv indførte foranstaltninger fungerer. De bør hertil anvende alle relevante informationskilder og meddele oplysningerne til Kommissionen. **Kommissionen bør fremlægge en årlig rapport på grundlag af de modtagne oplysninger.**
- (39) Dette direktiv bør tages op til revision **fire** år efter ikrafttrædelsen for at tage højde for markedsudviklingen, f.eks. nye typer betalingskonti og betalingstjenester, samt udviklingen på andre områder af EU-lovgivningen og medlemsstaternes erfaringer.

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Ved revisionen bør det vurderes, om de indførte foranstaltninger har forbedret forbrugernes forståelse af betalingskontogebyrer og sammenligneligheden af betalingskonti, og om de har gjort det nemmere at skifte konto. Det bør også opgøres, hvor mange basale betalingskonti der er blevet åbnet, herunder af tidligere bankløse forbrugere, *hvor lang tid sådanne konti indehaves, antallet af afslag på åbning af betalingskonti med basale funktioner og antallet af opsigelser af sådanne konti og begrundelsen herfor samt de dertilhørende gebyrer*. Desuden bør det vurderes, hvorvidt de længere frister for betalingstjenesteudbydere, der foretager flytning på tværs af grænserne, skal opretholdes i en længere periode. Det bør også vurderes, om bestemmelserne om de oplysninger, betalingstjenesteudbydere skal give, når de tilbyder pakkeprodukter, er tilstrækkelige, eller om der er behov for yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der ledsages af lovgivningsforslag, hvis det er relevant.

- (40) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder *i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde*.
- (41) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (41a) *En medlemsstat bør med forbehold for Kommissionens godkendelse kunne beslutte at fritage betalingstjenesteudbydere fra at tilbyde en betalingskonto med basale funktioner. Kommissionen bør kun godkende fritagelserne, hvis der sikres lige konkurrencevilkår blandt alle betalingstjenesteudbydere, forbrugernes ret til at oprette og anvende en konto ikke undermineres, og hvis kunder med en basal konto ikke risikerer at blive stigmatiseret. Godkendelsen må ikke medføre en situation, hvor kun en enkelt betalingstjenesteudbyder tilbyder denne betalingskonto med basale funktioner i en medlemsstat — [Ændring 3]*

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer, der pålægges forbrugerne i forbindelse med betalingskonti, der indehaves i Den Europæiske Union, og som udbydes af betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen, samt regler for flytning af betalingskonti inden for Unionen.

2. Dette direktiv fastsætter desuden en ramme for de regler og vilkår, efter hvilke medlemsstaterne skal sikre forbrugernes ret til at åbne og anvende betalingskonti med basale funktioner i Unionen.
3. Åbning og anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner i medfør af dette direktiv skal være i overensstemmelse med kapitel II i direktiv 2005/60/EF.
- 3a. ***Uden at det berører artikel 15 til 19 forstås en betalingskonto med basale funktioner i dette direktiv som en betalingskonto.***
4. Dette direktiv finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere, som er etableret i Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "forbruger": enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv
- aa) ***"lovligt bosiddende": status for en unionsborger eller tredjelandstatsborger, som opholder sig lovligt på Unionens område, herunder mulige asylansøgere i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, den dertilhørende protokol af 31. januar 1967 og andre relevante internationale traktater***
- b) "betalingskonto": en konto oprettet i en eller flere betalingstjenestebrugeres navn med henblik på at udføre betalingstransaktioner
- c) "betalingstjeneste": en betalingstjeneste som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2007/64/EF
- ca) ***"tjenesteydelser knyttet til en betalingskonto": alle de tjenesteydelser, der er knyttet til driften af en betalingskonto, herunder betalingstjenester og betalingstransaktioner inden for anvendelsesområdet for artikel 3, litra g), i direktiv 2007/64/EF***
- d) "betalingstransaktion": handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
- e) "betalingstjenesteudbyder": en udbyder af betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 9, i direktiv 2007/64/EF, ***undtagen ved anvendelse af kapitel IV, hvor der er tale om alle de betalingstjenesteudbydere, der er etableret på medlemsstaternes område, som leverer almindelige finansielle detailtjenesteydelser og tilbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed***
- f) "betalingsinstrument": et betalingsinstrument som defineret i artikel 4, nr. 23), i direktiv 2007/64/EF
- g) "overførende betalingstjenesteudbyder": den betalingstjenesteudbyder, der overfører oplysningerne om alle eller nogle af de tilbagevendende betalinger

- h) "modtagende betalingstjenesteudbyder": den betalingstjenesteudbyder, der modtager oplysningerne om alle eller nogle af de tilbagevendende betalinger
- i) "betaler": en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre til en betalingsmodtagers betalingskonto
- j) "betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion
- k) "gebyrer": *alle* de omkostninger *og strafafgifter*, forbrugeren i givet fald skal betale betalingstjenesteudbyderen for *eller vedrørende de tjenester, der er knyttet til* en betalingskonto
- ka) "kreditrentesats": enhver rentesats, der betales til forbrugeren i forbindelse med opbevaring af midler på en betalingskonto**
- l) "varigt medium": en indretning, som sætter forbrugeren eller betalingstjenesteudbyderen i stand til at lagre oplysninger, sendt til *forbrugeren* personligt, på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- m) "flytning": efter anmodning fra en forbruger overførsel fra en betalingstjenesteudbyder til en anden af oplysningerne om alle eller nogle af de stående ordrer om kreditoverførsler, tilbagevendende direkte debiteringer og tilbagevendende indgående kreditoverførsler, der udføres på en betalingskonto, med eller uden overførsel af den positive saldo fra en betalingskonto til en anden eller lukning af den tidligere konto. ***Flytning indebærer ikke overførsel af kontrakt fra den overførende betalingstjenesteudbyder til den modtagende betalingstjenesteudbyder***
- n) "direkte debitering": en betalingstjeneste, hvorved en betalers betalingskonto debiteres, når betalingsmodtageren med samtykke fra betaleren har initieret en betalingstransaktion
- o) "kreditoverførsel": en **■** betalingstjeneste med henblik på at kreditere en betalingsmodtagers betalingskonto med en betalingstransaktion eller en række betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto, foretaget af den betalingstjenesteudbyder, som forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af instruks fra betaleren
- p) "stående ordre": en tjeneste, hvorved en betalingsmodtagers betalingskonto med regelmæssige mellemrum krediteres med en række betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto, foretaget af den betalingstjenesteudbyder, som forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af instruks fra betaleren
- q) "midler": sedler, mønter og kontopenge samt elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF

- r) "rammeaftale": en aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af særskilte og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto
- ra) "**arbejdsdag**": **arbejdsdag som defineret i artikel 4, stk. 27, i direktiv 2007/64/EF.**

Artikel 3

Standardiseret terminologi i forbindelse med betalingskonti

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder opretter en foreløbig liste over **de mest repræsentative tjenester, der er knyttet til betalingskonti på nationalt plan. Listen skal som minimum omfatte de ti mest repræsentative tjenester, der er tilgængelige** på nationalt plan. Den skal indeholde udtryk og definitioner for hver af de identificerede tjenesteydelser, **hvorved der på alle officielle sprog i en medlemsstat kun skal anvendes et udtryk for hver tjeneste.**
2. Med henblik på stk. 1 tager de kompetente myndigheder de tjenester i betragtning:
 - a) som forbrugerne oftest anvender i forbindelse med deres betalingskonto
 - b) der **både samlet set og pr. enhed** medfører de største udgifter for forbrugerne

For at sikre en tilfredsstillende anvendelse af disse kriterier med henblik på gennemførelse af stk. 1 udarbejder EBA retningslinjer i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at bistå de kompetente myndigheder.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foreløbige lister, der er omhandlet i stk. 1, senest ... **[12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].**
Medlemsstaterne skal på anmodning give Kommissionen underretning om supplerende oplysninger vedrørende de data, på grundlag af hvilke de har udarbejdet disse lister for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede kriterier.
4. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 24 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, **der fastlægger** en standardiseret EU-terminologi for **de tjenester, der er knyttet til de betalingskonti**, som er fælles for i det mindste et flertal af medlemsstaterne, på grundlag af de foreløbige lister, der er forelagt i medfør af stk. 3. Den standardiserede EU-terminologi skal **være klar og kortfattet og skal** omfatte fælles udtryk og definitioner for de fælles tjenester **på alle officielle sprog i hver medlemsstat, hvorved der kun skal anvendes et udtryk for hver tjeneste.**
5. Efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 4, indarbejder medlemsstaterne hver især straks **og under alle omstændigheder inden for en måned** den i henhold til stk. 4 vedtagne standardiserede EU-terminologi i den foreløbige liste, jf. stk. 1, og offentliggør denne liste.

Artikel 4

Gebyroplysningsdokument og glossar

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere **i god tid**, inden de indgår en aftale om en betalingskonto med en forbruger, til denne udleverer et **omfattende**

gebyroplysningsdokument. *Gebyroplysningsdokumentet skal anføre alle de tilgængelige tjenester, der er knyttet til den betalingskonto, der er opført på listen over de mest repræsentative tjenester jf. artikel 3, stk. 5, og gebyrerne for alle tjenester. Den skal endvidere indeholde eventuelle yderligere gebyrer og rentesatser, som kan komme til at gælde for kontoen. For at kunne skelne gebyroplysningsdokumentet fra kommercielle eller kontraktlige dokumenter skal det være påført et fælles symbol øverst på den første side. Medlemsstaterne skal sikre, at betalingstjenesteudbydere oplyser forbrugerne om eventuelle ændringer af gebyrer og stille et ajourført gebyroplysningsdokument til rådighed for forbrugeren, når det er hensigtsmæssigt.*

Hvis et gebyr for en tjeneste kun er gyldigt for visse kommunikationskanaler, f.eks. online eller gennem en filial, eller såfremt gebyret varierer afhængigt af den anvendte kanal, skal dette tydeligt anføres i gebyroplysningsdokumentet.

- 1a. *Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere ikke opkræver gebyrer, som ikke er anført i gebyroplysningsdokumentet.*
2. Tilbydes en eller flere *betalingstjenester* som en del af en pakke af *betalingstjenester*, skal det af gebyroplysningsdokumentet fremgå **■**, *hvad gebyret for hele pakken er, hvilke og hvor mange tjenesteydelser der er omfattet af pakken, og hvad gebyret for tjenester, som ikke er omfattet af gebyret for pakken, i givet fald er.*
-
5. Medlemsstaterne forpligter betalingstjenesteudbydere til at *stille et glossar over alle de i artikel 1 omhandlede tjenester med dertilhørende definitioner og forklaringer til rådighed for forbrugerne.*

Medlemsstaterne sikrer, at glossaret, jf. første afsnit, er udarbejdet i et klart, utvetydigt og ikke-teknisk sprog, og at det ikke er vildledende.
6. Betalingstjenesteudbydere skal stille gebyroplysningsdokumentet og glossaret *permanent* til rådighed for *forbrugere og potentielle forbrugere* i elektronisk form på deres websteder, *hvor det skal være let tilgængeligt, herunder til ikke-kunder. Betalingstjenesteudbydere skal stille gebyroplysningsdokumentet og glossaret til rådighed* vederlagsfrit, på et varigt medium og på et sted, som er tilgængeligt for forbrugerne, *og glossaret skal på anmodning stilles til rådighed på et varigt medium.*
7. *EBA skal efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsentationsformat af gebyroplysningsdokumentet og det fælles symbol herfor.*

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 5

Gebyropgørelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere *mindst én gang om året vederlagsfrit* udleverer en opgørelse til forbrugerne over alle de gebyrer og *rentesatser*, der *gælder for* deres betalingskonto.

Den kommunikationskanal, der skal anvendes til at udlevere en opgørelse over gebyrer til forbrugerne, aftales mellem de kontraherende parter. Opgørelsen skal på en forbrugers anmodning gøres tilgængelig i papirform.

2. Den i stk. 1 omhandlede opgørelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) det gebyr, der er opkrævet for hver enkelt tjeneste, og det antal gange, tjenesten blev anvendt i den relevante periode, *eller det gebyr, der opkræves for hele pakken, hvis tjenesterne er kombineret i en pakke*
 - b) det samlede påløbne gebyrbeløb for hver tjeneste, som blev ydet i den relevante periode, *og som i givet fald tager højde for de specifikke gebyrstrukturer i forbindelse med pakker af tjenesteydelser*
 - ba) *den overtræksrente, der gælder for kontoen, det antal af dage, kontoen var overtrukket, og de samlede betalte renter i forbindelse med overtrækket i den relevante periode*
 - bb) *den kreditrentesats, der gælder for kontoen, den gennemsnitlige saldo og det samlede påløbne rentebeløb for den relevante periode*
 - c) *den samlede saldo (positiv eller negativ) efter fradrag af alle gebyrer og anvendelse af påløbne rentebeløb i forbindelse med anvendelsen af kontoen i den relevante periode*
 - ca) *forhåndsmeddelelser vedrørende planlagte ændringer af gebyrer og rentesatser i den følgende periode.*

■

4. *EBA skal efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsentationsformat af gebyropgørelsen og det fælles symbol herfor.*

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Standardiseret terminologi i forbindelse med kommunikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere *i al kommunikation til forbrugerne, herunder aftalemæssig kommunikation og markedsføringskommunikation*, når det er relevant, anvender *den standardiserede terminologi*, der er omfattet af den fuldstændige liste over de mest repræsentative tjenester, der er knyttet til en betalingskonto, jf. artikel 3, stk. 5.
2. Betalingstjenesteudbydere kan også anvende handelsnavne for deres tjenesteydelser eller *betalingskonti* i deres *markedsføringskommunikation til kunderne*, forudsat at de, når det er relevant, *tydeligt* gør opmærksom på de hertil svarende udtryk *ved hjælp af den standardiserede terminologi, som er indarbejdet* i den i artikel 3, stk. 5, omhandlede *fuldstændige* liste. Betalingstjenesteudbydere *kan* anvende *sådanne* handelsnavne i gebyroplysningsdokumentet *eller* gebyropgørelsen, *forudsat at dette sker som supplement til den standardiserede terminologi og som en sekundær betegnelse for de tilbudte tjenesteydelser eller den tilbudte konto*.

Artikel 7

Sammenligningswebsteder på nationalt plan

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne i overensstemmelse med stk. 2 *eller* 3 har *gratis* adgang til mindst et websted, der *som minimum skal omfatte følgende*:
 - a) *sammenligning af betalte eller opkrævede renter på betalingskontoen*, gebyrer, som betalingstjenesteudbydere opkræver for tjenester i forbindelse med betalingskonti på nationalt plan
 - b) *sammenligning af bestemmende faktorer for det serviceniveau, som betalingstjenesteudbyderen yder, herunder antallet og placeringen af filialer samt antallet af pengeautomater gennem hvilke tjenester kan vurderes*
 - c) *angivelse af supplerende oplysninger om Unionens standardiserede terminologi, adgang til betalingskonti, herunder betalingskonti med basale funktioner og procedurer for flytning på EU-plan og nationalt plan. Sådanne oplysninger kan formidles via links til eksterne websteder.*
2. Medlemsstaterne opretter en obligatorisk akkrediteringsordning for websteder, der drives af private operatører, og som sammenligner *de sammenligningselementer, der er beskrevet i artikel 7, stk. 1, litra a) og b)*, i forbindelse med betalingskonti. For at blive akkrediteret skal sammenligningswebsteder, der drives af private operatører:
 - a) være *retligt, finansielt og* operationelt uafhængige af betalingstjenesteudbydere
 - aa) *tydeligt angive deres ejere og finansiering*
 - ab) *fastsætte klare, objektive kriterier, som sammenligningen vil bygge på*

- ac) *være upartisk, således at annoncer fra betalingstjenesteudbydere, deres agenter, tilknyttede virksomheder eller mærker ikke vises på webstedet eller på prissammenligningssider*
- b) anvende et letforståeligt *og utvetydigt* sprog og, *i givet fald, Unionens* i artikel 3, stk. 5, omhandlede *standardiserede terminologi*
- c) levere *præcise og* ajourførte oplysninger *med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring*
- d) give *brugerne objektive og udtømmende resultater under fuld hensyntagen til eventuelle søgekriterier, som brugerne har valgt, og, såfremt de fremlagte oplysninger ikke giver et fuldstændigt billede af markedet, en tydelig erklæring derom, inden resultaterne vises*
- da) *acceptere anmodninger om medtagelse på webstedet fra enhver betalingstjenesteudbyder i den pågældende medlemsstat*
- e) have en effektiv procedure for behandling af forespørgsler og klager.

Hvis betalingstjenesteudbydere opkræves betaling for at blive anført på sådanne websteder, skal opkrævningen være ikkediskriminerende og offentliggøres på webstedet.

3. Er der ikke akkrediteret noget websted i henhold til stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der oprettes et websted, som drives af *eller på vegne af* den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed eller en anden kompetent offentlig myndighed. Er der akkrediteret et websted i henhold til stk. 2, kan medlemsstaterne beslutte at oprette et yderligere websted, som drives af den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed eller en anden kompetent offentlig myndighed. Websteder, der drives af en kompetent myndighed i medfør af stk. 1, skal opfylde kravene i stk. 2, litra a) til e).
4. Medlemsstaterne *skal* ■ afslå akkreditering af private operatører eller ■ inddrage en sådan, hvis kravene i stk. 2 *gentagne gange eller på vedvarende vis* ikke er opfyldt.
 - 4a. *Betalingstjenesteudbydere kan ikke drages til ansvar for ukorrekte eller forældede oplysninger vedrørende dem eller deres tjenester, som findes på krediterede eller ikke-krediterede sammenligningswebsteder, hvis webstedsudbyderen ikke har berigtiget sådanne oplysninger på betalingstjenesteudbyderens anmodning.*
 - 4b. *Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne informeres om tilgængeligheden af webstederne, jf. stk. 1, og om akkrediterede websteder i overensstemmelse med artikel 2 eller 3.*

Artikel 7a

EU-sammenligningswebsted

1. *Medlemsstaterne underretter EBA om de sammenligningswebsteder, der drives i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1 og 2 og 3.*

2. *Senest den ... [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] skal EBA oprette et offentligt tilgængeligt EU-sammenligningswebsted, som gør det muligt for forbrugere at sammenligne de betalingskonti, der tilbydes på det indre marked. Som supplement til disse oplysninger skal EU-sammenligningswebstedet forsyne forbrugerne med et glossar indeholdende standardiseret EU-terminologi, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, samt praktiske retningslinjer for grænseoverskridende flytning af betalingskonti.*

Artikel 8

Pakketilbud

Uden at det berører artikel 4, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at en betalingstjenesteudbyder, der tilbyder en betalingskonto sammen med en anden *finansiell* tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke, oplyser forbrugeren om, hvorvidt betalingskontoen kan købes separat, og giver *i så fald* særskilte oplysninger om omkostninger og gebyrer i forbindelse med de *andre finansielle* produkter og tjenesteydelser i pakken.

KAPITEL III

FLYTNING

Artikel 9

Ydelse af flytningsservice

Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere yder flytningsservice som beskrevet i artikel 10 til alle forbrugere, der har en betalingskonto hos en *anden* betalingstjenesteudbyder i Unionen, *og som har aftalt at åbne en ny betalingskonto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder.*

Medlemsstaterne kan for så vidt angår flytning, hvis begge betalingstjenesteudbydere er etableret på deres område, iværksætte eller opretholde ordninger, som adskiller sig fra dem, der er fastsat i artikel 10, hvis dette er i forbrugernes klare interesse, og flytningen er afsluttet inden for højst de samme overordnede tidsrammer som beskrevet i artikel 10.

Artikel 10

Flytningsservice

1. Medlemsstaterne sikrer, at en flytning initieres af den modtagende betalingstjenesteudbyder og sker i overensstemmelse med reglerne i stk. 2 til 7.
2. En flytning initieres af den modtagende betalingstjenesteudbyder. *For at dette sker, indhenter* den modtagende betalingstjenesteudbyder forbrugers skriftlige tilladelse til at udføre flytningen. *I tilfælde af fælleskonti skal en skriftlig tilladelse indhentes fra alle indehavere af kontoen.*

Tilladelsen skal affattes på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor flytningen initieres, eller på ethvert andet sprog, som er aftalt mellem parterne.

Tilladelsen skal give forbrugeren mulighed for specifikt at give ***eller afvise at give*** samtykke til den overførende betalingstjenesteudbyderens udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 3, litra e) og f), og til den modtagende betalingstjenesteudbyders udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 4, litra c) og d), samt stk. 5. Tilladelsen skal give forbrugeren mulighed for specifikt at anmode om, at den overførende betalingstjenesteudbyder fremsender de i stk. 3, litra a) og b), anførte oplysninger.

I tilladelsen skal det også præciseres, fra hvilken dato tilbagevendende betalinger ønskes foretaget fra den konto, der er åbnet hos den modtagende betalingstjenesteudbyder. ***Den pågældende dato skal være mindst syv arbejdsdage efter den dato, hvor den overførende betalingstjenesteudbyder modtager anmodningen om at foretage flytningen fra den modtagende betalingstjenesteudbyder i henhold til artikel 10, stk. 6.***

3. Senest ***to arbejdsdage*** efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede tilladelse anmoder den modtagende betalingstjenesteudbyder den overførende betalingstjenesteudbyder om at:
- a) sende en liste over alle eksisterende stående ordrer om kreditoverførsler og mandater til direkte debitering, ***hvor sådanne forefindes***, initieret af debitor til den modtagende betalingstjenesteudbyder og til forbrugeren, hvis denne specifikt har anmodet herom i medfør af stk. 2
 - b) sende alle tilgængelige oplysninger om indgående kreditoverførsler og direkte debiteringer initieret af kreditor, udført på forbrugers konto i de foregående 13 måneder, til den modtagende betalingstjenesteudbyder og til forbrugeren, hvis denne specifikt har anmodet herom i medfør af stk. 2
 - c) sende ***sådanne*** yderligere oplysninger, som ***er nødvendige, for at*** den modtagende betalingstjenesteudbyder ***kan*** foretage flytningen, til den modtagende betalingstjenesteudbyder
 - d) **■** ophøre med at acceptere direkte debiteringer ***og indgående kreditoverførsler fra*** den dato, der er anført i tilladelsen, hvis den overførende betalingstjenesteudbyder ikke har et system til automatisk omdirigering af ***indgående kreditoverførsler*** og direkte debiteringer til forbrugers konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder
 - e) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, overføre en eventuel resterende positiv saldo til den konto, der er åbnet/indehaves hos den modtagende betalingstjenesteudbyder, på den af forbrugeren anførte dato
 - f) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, lukke kontoen hos den overførende betalingstjenesteudbyder på den af forbrugeren anførte dato

fa) annullere stående ordrer og kreditoverførsler med udførelsesdato fra den i tilladelsen anførte dato.

4. Efter at have modtaget de hos den overførende betalingstjenesteudbyder indhentede oplysninger, jf. stk. 3, skal den modtagende betalingstjenesteudbyder:

a) inden for syv **arbejdsdage** oprette de af forbrugeren ønskede stående ordrer om kreditoverførsler og udføre dem fra den i tilladelsen anførte dato

b) acceptere direkte debiteringer fra den i tilladelsen anførte dato

ba) oplyse forbrugerne, hvor det er relevant, om deres rettigheder vedrørende direkte debiteringer i SEPA, jf. artikel 5, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 260/2012

c) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, meddele betalere, der foretager tilbagevendende kreditoverførsler til forbrugers betalingskonto, oplysningerne om dennes konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder. Hvis den modtagende betalingstjenesteudbyder ikke har alle de oplysninger, der skal meddeles betaleren, anmoder den **inden for to dage** forbrugeren eller, **om nødvendigt og med forbrugers samtykke**, den overførende betalingstjenesteudbyder om at levere de manglende oplysninger

d) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, meddele betalingsmodtagere, der foretager direkte debiteringer fra forbrugers konto, oplysningerne om dennes konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder, og fra hvilken dato der kan foretages direkte debiteringer fra denne konto. Hvis den modtagende betalingstjenesteudbyder ikke har alle de oplysninger, der skal meddeles betalingsmodtageren, anmoder den **inden for to dage enten** forbrugeren eller, **om nødvendigt og med forbrugers samtykke**, den overførende betalingstjenesteudbyder om at levere de manglende oplysninger

e) hvis forbrugeren **anmodes om** at meddele de i litra c) og d) **manglende oplysninger**, give forbrugeren standardbreve, **affattet på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor flytningen initieres, eller på ethvert andet sprog, som er aftalt mellem parterne**, med de nye kontooplysninger og den i tilladelsen anførte startdato.

4a. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan fastsættes frister for betalere og betalingsmodtagere for at tage hensyn til forbrugers nye kontooplysninger, som fremsendes af den modtagende betalingstjenesteudbyder. Medlemsstaterne sikrer ligeledes, at forbrugerne gøres bekendt med sådanne dermed forbundne frister og forpligtelser.

5. Hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, kan den modtagende betalingstjenesteudbyder udføre yderligere opgaver, som er nødvendige for at kunne foretage flytningen.

6. Efter at have modtaget en anmodning fra den modtagende betalingstjenesteudbyder skal den overførende betalingstjenesteudbyder:
 - a) sende de i stk. 3, litra a), b) og c), omhandlede oplysninger til den modtagende betalingstjenesteudbyder inden for syv **arbejdsdage** efter modtagelsen af anmodningen
 - b) **standse indgående kreditoverførsler** og ophøre med at acceptere direkte debiteringer på betalingskontoen **fra** den af den modtagende betalingstjenesteudbyder ønskede dato, hvis den overførende betalingstjenesteudbyder ikke har et system til automatisk omdirigering af **indgående kreditoverførsler** og direkte debiteringer til forbrugers konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder
 - c) overføre den **eventuelt** resterende positive saldo fra betalingskontoen til kontoen hos den modtagende betalingstjenesteudbyder
 - d) lukke betalingskontoen, **så snart trinnene i litra a), b), og c) er fuldført**
 - e) i medfør af stk. 5 udføre yderligere opgaver, som er nødvendige for at kunne foretage flytningen.
- 6a. **Den overførende betalingstjenesteudbyder skal ikke pålægges at lukke betalingskontoen i overensstemmelse med stk. 6, litra d), hvis forbrugeren har udestående forpligtelser over for betalingstjenesteudbyderen. Betalingstjenesteudbyderen underretter straks forbrugeren, hvis sådanne udestående forpligtelser forhindrer, at betalingskontoen lukkes.**
7. Den overførende betalingstjenesteudbyder må ikke spærre betalingsinstrumenter inden den dato, der er aftalt med den modtagende betalingstjenesteudbyder, **således at ydelsen af betalingstjenester til forbrugeren ikke afbrydes under flytningsprocessen**, jf. dog artikel 55, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF.
8. Medlemsstaterne sikrer, at **alle** bestemmelserne i stk. 1 til 7, **undtagen dem i stk. 4, litra c) og d)**, også finder anvendelse, når flytningen initieres af en betalingstjenesteudbyder, der er etableret i en anden medlemsstat.
9. I det i stk. 8 omhandlede tilfælde er de frister, der er anført i stk. 3, 4 og 6, dobbelt så lange, **undtagen for så vidt angår transaktioner inden for anvendelsesområdet i artikel 1 i forordning (EU) nr. 260/2012, hvis både den overførende og modtagende betalingskonto er denomineret i euro**. Denne bestemmelse tages op til fornyet overvejelse i henhold til artikel 27.

Artikel 11

Gebyrer i forbindelse med flytningservice

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne vederlagsfrit har adgang til deres personoplysninger vedrørende eksisterende stående ordrer og direkte debiteringer hos både den overførende og den modtagende betalingstjenesteudbyder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den overførende betalingstjenesteudbyder leverer de oplysninger, den modtagende betalingstjenesteudbyder anmoder om i henhold til artikel 10, stk. 6, litra a), uden modydelse fra forbrugeren og den modtagende betalingstjenesteudbyder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, som den overførende betalingstjenesteudbyder afkræver forbrugeren for opsigelse af betalingskontoen hos den pågældende udbyder, fastlægges i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF.
4. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, som den overførende eller den modtagende betalingstjenesteudbyder afkræver forbrugeren for en tjeneste i henhold til artikel 10, bortset fra de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede, er *rimelige*.

Artikel 11a

Automatisk omdirigering

Medmindre Kommissionen efter gennemførelse af en konsekvensvurdering af lovgivning træffer anden afgørelse, sikrer medlemsstaterne, at der senest den ... [seks år efter dette direktivs ikrafttræden] etableres en facilitet til automatisk omdirigering af betalinger fra en betalingskonto til en anden i samme medlemsstat kombineret med automatiske meddelelser til betalingsmodtagere eller betalere, når deres overførsler omdirigeres.

Artikel 12

Økonomiske tab for forbrugerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle *gebyrer eller andre* økonomiske tab, som forbrugeren påføres som følge af, at en betalingstjenesteudbyder, der er involveret i flytningen, ikke efterlever sine forpligtelser i henhold til artikel 10, refunderes af den pågældende betalingstjenesteudbyder *senest tre arbejdsdage, efter at den manglende efterlevelse er konstateret. Bevisbyrden påhviler betalingstjenesteudbyderen, som skal påvise, at de i artikel 10 fastlagte betingelser er opfyldt.*
2. Forbrugerne må ikke lide økonomiske tab som følge af en betalers eller en betalingsmodtagers fejlagtige eller forsinkede ajourføring af deres betalingskontooplysninger. *Medlemsstaterne sikrer, at betalere og betalingsmodtagere holdes ansvarlige, hvis de ikke overholder de af medlemsstaterne fastsatte frister i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4a.*

Artikel 13

Oplysning om flytningservice

1. Medlemsstaterne sørger for, at betalingstjenesteudbydere stiller følgende oplysninger om flytningservice til rådighed for forbrugerne:
 - a) den overførende og den modtagende betalingstjenesteudbyders opgaver i forbindelse med hver etape af flytningsproceduren, jf. artikel 10
 - b) den tid, der er afsat til gennemførelse af hver af de pågældende etaper

- c) de gebyrer, der i givet fald opkræves for flytningen
 - d) hvilke oplysninger forbrugeren i givet fald vil blive anmodet om at levere
 - e) den i artikel 21 omhandlede ordning for alternativ tvistbilæggelse.
2. Oplysningerne skal stilles til rådighed på et varigt medium i alle betalingstjenesteudbyderens afdelinger, vederlagsfrit og tilgængeligt for forbrugerne, og skal desuden til enhver tid foreligge i elektronisk form på deres websteder.

KAPITEL IV

ADGANG TIL AT OPRETTE OG ANVENDE BETALINGSKONTI

Artikel 14

Ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere, der er lovligt bosiddende i Unionen, ikke forskelsbehandles på grundlag af nationalitet eller bopæl *eller på grundlag af enhver anden grund, jf. artikel 21 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder*, når de ansøger om eller anvender en betalingskonto i Unionen. *Betingelserne for at have en basal betalingskonto bør på ingen måde medføre forskelsbehandling. Forskelsbehandling i form af f.eks. et kort med et andet udseende, en anderledes konto eller et anderledes kortnummer er ikke tilladt.*

Artikel 15

Retten til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at *alle de betalingstjenesteudbydere, der leverer generelle detailbetalings tjenester, og som udbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed*, tilbyder forbrugerne en betalingskonto med basale funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at betalingskonti med basale funktioner ikke kun tilbydes af betalingstjenesteudbydere, der udelukkende stiller kontoen til rådighed *gennem en internetydelse*.

En medlemsstat kan med forbehold for Kommissionens godkendelse beslutte at fritage betalingstjenesteudbydere fra den i første afsnit omhandlede forpligtelse. En sådan fritagelse skal bygge på objektive og restriktive kriterier. Kommissionen godkender fritagelserne, hvis der sikres lige konkurrencevilkår blandt alle betalingstjenesteudbydere, forbrugernes ret til at oprette og anvende en konto ikke undermineres, og hvis fritagelsen ikke medfører en situation i den pågældende medlemsstat, hvor kunder med basale konti risikerer at blive stigmatiseret.

[Ændring 4/rev og 5/rev]

- 1a. *Medlemsstaterne kan i henhold til stk. 1 indrømme en fritagelse for en forpligtelse, hvis betalingstjenesteudbyderne:*

- a) *er anført i artikel 2, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹*
- b) *udøver deres virksomhed uden sigte på fortjeneste*
- c) *kræver medlemskab på grundlag af definerede kriterier såsom erhvervsmæssig beskæftigelse.*

Enhver sådan fritagelse er med forbehold af forbrugernes ret til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner.

2. Medlemsstaterne sikrer, at *der etableres et system på deres område til at sikre forbrugernes ret til at åbne og anvende en betalingskonto med basale funktioner som omhandlet i artikel 14, som opfylder følgende betingelser:*

- a) en sådan ret gælder uanset forbrugers bopæl, *uden at det berører stk. 2a*
 - aa) *der skal oprettes en mekanisme, som bistår forbrugere uden fast adresse, asylansøgere og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige grunde, i forbindelse med opfyldelsen af kravene i kapitel II i direktiv 2005/60/EF*
 - b) udøvelsen af denne ret *må* ikke gøres urimeligt vanskelig eller besværlig for forbrugeren
 - ba) *der skal oprettes en mekanisme, der sikrer, at bankløse, svagtstillede forbrugere samt mobile forbrugere oplyses om, at der findes betalingskonti med basale funktioner*
 - bb) *den i artikel 10 og 11 i dette direktiv omhandlede flytningsservice finder ligeledes anvendelse, hvis en forbruger ønsker at skifte til en betalingskonto med basale funktioner fra en anden betalingskonto inden for flytningsservicens anvendelsesområde.*

2a. *Medlemsstaterne pålægger med henblik på at udøve den i stk. 2 fastsatte rettighed forbrugeren at have en reel tilknytning til den medlemsstat, hvor de ønsker at åbne og anvende en betalingskonto med basale funktioner.*

Hvis det pålægges forbrugeren at påvise en sådan tilknytning, skal medlemsstaten sikre, at dette ikke er besværligt for forbrugeren. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at de kompetente myndigheder udarbejder en liste, som fastlægger den form, som en sådan tilknytning kan antage. Denne liste skal som minimum indeholde statsborgerskab, familiemæssige bånd, naturlige tilhørsforhold, arbejdssted, lærlingeuddannelse eller praktikophold, forfølgelse af jobmuligheder eller andre erhvervsmæssige tilknytninger, studiested eller erhvervsuddannelse, bopæl, ejendom og eventuelle udestående ansøgninger om asyl eller indvandring.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.06.13, s. 338).

EBA udarbejder retningslinjer i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at bistå de kompetente myndigheder i gennemførelsen af nærværende stykke.

Betalingstjenesteudbyderne tager forbrugernes oplysninger i betragtning og kan pålægge forbrugeren at være fysisk til stede eller retligt repræsenteret af en tredje person i den nærmest beliggende filial for at åbne en konto.

Medlemsstaterne sikrer, at det er muligt for forbrugerne at påvise en reel tilknytning senest en måned, efter at kontoen på forhånd er blevet åbnet på afstand. Forud for en sådan kontrol, herunder personlig tilstedeværelse, hvis det er nødvendigt, skal betalingstjenesteudbyderne kunne begrænse anvendelsen af kontoen.

- 2b. Forud for åbningen af en bankkonto med basale funktioner kan medlemsstaterne kræve, at betalingstjenesteudbyderne skal kontrollere, hvorvidt forbrugeren er indehaver af en aktiv og modsvarende betalingskonto på den pågældende medlemsstats område og kræve, at forbrugeren underskriver en tro og love-erklæring herom.**
3. Betalingstjenesteudbydere må ikke afslå en ansøgning om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, undtagen i følgende tilfælde:
- a) **den kundelegitimation, der udføres i henhold til kapitel II i direktiv 2005/60/EF, viser en betydelig risiko for, at kontoen vil blive brugt i strid med EU-lovgivningen.**
 - b) **medlemsstaten har benyttet sig af muligheden omhandlet i denne artikels stk. 2b, hvor forbrugeren allerede har en betalingskonto hos en betalingstjenesteudbyder på samme område, som giver ham/hende mulighed for at anvende de i artikel 16, stk. 1, anførte betalingstjenester.**
4. **Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere behandler ansøgninger om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner senest syv arbejdsdage, efter de har modtaget en fuldstændig ansøgning, herunder bevis på identitet.** Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderen i de i stk. 3 nævnte tilfælde straks meddeler forbrugeren afslaget **og de konkrete årsager hertil, skriftligt og vederlagsfrit**, medmindre dette ville være i strid med målene om national sikkerhed eller økonomisk kriminalitet. **Forbrugeren skal desuden informeres om mindst ét tilgængeligt gratis eller prisoverkommeligt retsmiddel eller rådgivningstilbud samt tilgængelige alternative metoder til bilæggelse af tvister.**
5. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderen i det i stk. 3, litra b), anførte tilfælde træffer passende foranstaltninger i henhold til kapitel III i direktiv 2005/60/EF.
6. Medlemsstaterne sikrer, at adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner ikke gøres betinget af køb af yderligere tjenester **eller andele hos betalingstjenesteudbyderen.**

Artikel 16

Kendetegn for en betalingskonto med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at en betalingskonto med basale funktioner omfatter følgende tjenester:
 - a) tjenester, der gør det muligt at oprette, anvende og lukke en betalingskonto
 - b) tjenester, der gør det muligt at indsætte penge på en betalingskonto
 - c) tjenester, der gør det muligt at hæve kontanter i Unionen fra en betalingskonto, *ved bankskranken og ved automatiske pengeautomater inden for eller uden for bankens åbningstider*
 - d) udførelse af følgende betalingstransaktioner i Unionen:
 - i) *SEPA-debiteringer og direkte debiteringer i anden valuta end euro*
 - ii) *SEPA-betalingstransaktioner og betalingstransaktioner i anden valuta end euro med et betalingsinstrument (f.eks. ved betalingskort eller softwareprodukt), herunder onlinebetalinger*
 - iii) *SEPA-kreditoverførsler og kreditoverførsler i anden valuta end euro, herunder stående ordrer, ved terminaler, skranke og via betalingstjenesteudbyderens onlinefaciliteter.*
2. *Medlemsstaterne sikrer, forudsat at forbrugeren anvender en betalingskonto med basale funktioner til personligt brug, er der ikke nogen grænse for det antal af transaktioner, der ydes til forbrugeren, i henhold til de specifikke prisregler, som er fastsat i artikel 17. Ved fastsættelse af, hvad der skal betragtes som personlig brug, skal medlemsstaterne tage højde for eksisterende forbrugeradfærd og fælles kommerciel praksis.*
3. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren kan styre og initiere betalingstransaktioner fra sin betalingskonto med basale funktioner via betalingstjenesteudbyderens *filialer eller* bank, hvis en sådan forefindes.
4. Medlemsstater sikrer, at *en betalingskonto med basale funktioner ikke omfatter nogen kassekredit ud over, hvor det skønnes nødvendigt, en midlertidig stødpudefacilitet for mindre beløb. Medlemsstaterne kan give betalingstjenesteudbyderne tilladelse til at tilbyde kunder med basale betalingskonti kassekredit og andre kreditprodukter som klart adskilte tjenester. Adgang til eller anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner må ikke være begrænset eller gøres betinget af køb af sådanne kredittjenester. De gebyrer, der opkræves for disse tjenester, skal være gennemsigtige og mindst lige så gunstige som udbyderens almindelige prispolitik.*
- 4a. *Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 med henblik på at ajourføre listen over de tjenester, der er omfattet af en betalingskonto med basale funktioner, under hensyntagen til udviklingen inden for betalingsmidler og -teknologi.*

Artikel 17

Tilhørende gebyrer

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere tilbyder de i artikel 16 nævnte tjenester vederlagsfrit eller til et rimeligt gebyr. **Medlemsstaterne pålægger betalingstjenesteudbydere at sikre, at betalingskontoen med basale funktioner blandt de produkter, som de tilbyder, altid er den betalingskonto med det laveste gebyr for levering af en minimumspakke af betalingstjenester, der er angivet i medlemsstaten, jf. artikel 16, stk. 1 og 2.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at de gebyrer, der pålægges forbrugeren ved manglende overholdelse af forpligtelserne i rammeaftalen, er rimelige **og aldrig højere end udbyderens normale prispolitik.**

Artikel 18

Rammeaftaler og opsigelse

1. Rammeaftaler, der giver adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2007/64/EF, medmindre andet er anført i stk. 2 og 3.
2. En betalingstjenesteudbyder kan **kun** opsig en rammeaftale ensidigt, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forbrugeren har forsætligt anvendt kontoen til **ulovlige formål**
 - b) der har ikke været nogen transaktioner på kontoen i over **24** på hinanden følgende måneder, **og forfaldne gebyrer til betalingstjenesteudbyderen er ikke betalt**
 - c) forbrugeren har bevidst afgivet forkerte oplysninger med henblik på at åbne en betalingskonto med basale funktioner i tilfælde, hvor de rigtige oplysninger ville have medført, **at ansøgningen var blevet afvist**
 - ca) **forbrugeren kan ikke dokumentere en reel tilknytning til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 15, stk. 2a, senest en måned efter at kontoen på forhånd er blevet åbnet på afstand**
 - d) forbrugeren er ikke længere lovligt bosiddende i Unionen eller har efterfølgende åbnet en anden betalingskonto i den medlemsstat, hvor han allerede havde en betalingskonto med basale funktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en betalingstjenesteudbyder, der opsig en aftale om en betalingskonto med basale funktioner, meddeler forbrugeren begrundelsen for opsigelsen skriftligt og vederlagsfrit, **mindst et tilgængeligt gratis eller prisoverkommeligt retsmiddel og alternative metoder til bilæggelse af tvister senest en måned** inden opsigelsen får virkning, **medmindre dette vil være i strid med målene om national sikkerhed.**

Artikel 19

Generelle oplysninger om betalingskonti med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes *passende* foranstaltninger til bevidstgørelse om, at der findes betalingskonti med basale funktioner, priserne herfor, de procedurer, der skal følges for at udøve retten til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner, og hvordan man får adgang til alternativ tvistbilæggelse. ***Medlemsstaterne sikrer, at kommunikationsforanstaltningerne er tilstrækkelige og målrettede, og at der især tager hånd om bankløse, svagtstillede og mobile forbrugere.***
2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere ***aktivt stiller tilgængelige oplysninger til rådighed for*** forbrugerne ***og yder passende bistand vedrørende*** de specifikke funktioner, der er forbundet med de tilbudte betalingskonti med basale funktioner, de tilhørende gebyrer og vilkårene for deres anvendelse. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at forbrugeren oplyses om, at køb af yderligere tjenester ikke er en forudsætning for at kunne oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner.
 - 2a. ***Medlemsstaterne pålægger uddannelsesinstitutioner og rådgivningsinstanser at udvikle tjenester til de mest svagtstillede kunder, således de vejledes og bistås med henblik på at opnå ansvarlig økonomisk forvaltning af deres midler. Medlemsstaterne skal fremme tiltag til at opnå dette og forbedre den finansielle uddannelse i bl.a. skolerne. Risikoen for økonomisk udstødelse skal minimeres for alle forbrugere. Medlemsstaterne skal endvidere fremme betalingstjenesteudbyderes initiativer med henblik på at kombinere tilbuddet om betalingskonti med basale funktioner og uafhængige tjenester til bevidstgørelse om økonomiske forhold.***
 - 2b. ***Medlemsstaterne sikrer, at de betalingstjenesteudbydere, som er pålagt at tilbyde en betalingskonto med basale funktioner, hvert år udsender oplysninger om, hvor mange betalingskonti med basale funktioner der er ansøgt om, givet afslag på, åbnet og lukket i det pågældende år. De relevante data skal indsamles og offentliggøres på filial- og virksomhedsniveau.***
 - 2c. ***Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder offentliggør, herunder på deres websted, en vurdering af hver betalingstjenesteudbyders resultater med hensyn til dennes efterlevelse af kravet om ret til adgang til oprettelse og anvendelse. Med henblik herpå rangordnes de relevante betalingstjenesteudbydere uafhængigt ud fra deres resultater inden for levering af betalingskonti med basale funktioner, og en kreditvurdering af de ti bedste banker efter markedsandel offentliggøres årligt. Alle relevante data forelægges Kommissionen og EBA.***

KAPITEL V

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG ALTERNATIV TVISTBILÆGGELSE

Artikel 20

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger kompetente myndigheder, der skal sikre og overvåge, at dette direktiv reelt efterleves. Disse kompetente myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre efterlevelsen. De skal være uafhængige af betalingstjenesteudbyderne. De skal være kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1093/2010.
2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal **være uafhængige af betalingstjenesteudbydere og** have alle de beføjelser og ressourcer, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. Er mere end én kompetent myndighed beføjet til at sikre og overvåge den reelle efterlevelse af dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder indgår i et tæt samarbejde, så de kan udføre deres respektive opgaver effektivt. **Disse myndigheder arbejder tæt sammen med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater for at sikre en korrekt og fuldstændig anvendelse af de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger.**
- 2a. **De i stk. 1 nævnte myndigheder skal jævnligt høre relevante aktører, herunder forbrugerrepræsentanter, for at sikre og overvåge effektiv efterlevelse af dette direktiv, uden at dette berører det i stk. 1 omhandlede krav om uafhængighed.**
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kompetente myndigheder der er udpeget, jf. stk. 1, senest ... [et år efter dette direktivs ikrafttræden]. De underretter Kommissionen om en eventuel kompetencefordeling mellem de pågældende myndigheder. De underretter straks Kommissionen om senere ændringer med hensyn til udpegningen af disse myndigheder og deres respektive kompetencer.

Artikel 21

Alternativ tvistbilæggelse

1. Medlemsstaterne **opretter tilstrækkelige og** effektive udenretslige klageprocedurer med henblik på bilæggelse af tvister **mellem forbrugere og betalingstjenesteudbydere** vedrørende rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv. **Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå eksisterende organer og opretter, hvor det er hensigtsmæssigt, nye organer.**
- 1a. **Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderne tilslutter sig et eller flere alternative tvistbilæggelsesorganer, som opfylder følgende kriterier:**
 - a) **fristen for sagsanlæg suspenderes, mens den alternative tvistbilæggelsesprocedure pågår**

- b) *proceduren er vederlagsfri eller med moderate omkostninger, som fastsat i national lovgivning*
 - c) *parterne kan få adgang til proceduren med andre midler end elektroniske*
 - d) *der er en ligelig repræsentation af udbydere, forbrugere og andre brugere.*
- 1b.** *Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere tilslutter sig et eller flere alternative tvistbilæggelsesorganer.*
- 1c.** *Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA de organer, der er omhandlet i stk. 1, senest den ... [seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De giver omgående Kommissionen meddelelse om senere ændringer vedrørende disse organer.*
- 1d.** *Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere oplyser forbrugerne om, hvilke alternative tvistbilæggelsesorganer de hører under, og som er kompetente til at behandle potentielle tvister mellem dem og forbrugerne. De skal ligeledes angive, om de giver tilsagn om eller er forpligtet til at benytte disse instanser til at løse tvister med forbrugere.*
- 1e.** *De i stk. 1, litra b), omhandlede oplysninger skal være klare og forståelige og lettilgængelige på udbyderens websted, hvis et sådant findes, og i de generelle vilkår og betingelser, der gælder for købs- og tjenesteydelsesaftaler mellem udbyderen og forbrugeren.*

KAPITEL VI

SANKTIONER

Artikel 22

Administrative foranstaltninger og *anvendelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger*

- 1.** Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke administrative *strafafgifter og andre administrative foranstaltninger* ■ , der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Disse administrative *strafafgifter og andre administrative foranstaltninger* ■ skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- Eventuelle bøder skal i videst muligt omfang fastsættes på EU-plan for at sikre en effektiv gennemførelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.*
- 2.** *EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning nr. (EU) 1093/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder om typer af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger samt størrelsen af de administrative bøder.*

3. *Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder straks offentliggør alle sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder oplysninger om overtrædelsens type og art.*

Medlemsstaterne giver senest den ... [18 måneder efter datoen for dette direktiv ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om bestemmelserne vedrørende strafafgifter og om eventuelle senere ændringer deraf.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 vedrørende artikel 3, stk. 4.

Artikel 24

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs *ikrafttræden*.
3. Den i artikel 23 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på *tre* måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med *tre* måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 26

Evaluering

1. Medlemsstaterne giver **årligt og** senest ... [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] **Kommissionen underretning om følgende:**
 - a) betalingstjenesteudbydernes efterlevelse af bestemmelserne i artikel 3 til 6
 - b) antal akkrediterede sammenligningswebsteder, der er oprettet i medfør af artikel 7 og **bedste praksis vedrørende brugertilfredshed med sammenligningswebsteder**
 - c) antal flyttede betalingskonti, **den gennemsnitlige tid, det tager at gennemføre flytningsprocessen, det gennemsnitlige samlede** gebyr, der er opkrævet for flytning, og antal afslag på flytning **samt de mest almindelige problemer, som forbrugerne støder på i forbindelse med flytning**
 - d) antal åbnede betalingskonti med basale funktioner, **hvor lang tid sådanne konti indehaves**, antal afslag **og opsigelser** og begrundelsen herfor samt gebyrerne i den forbindelse

da) foranstaltninger iværksat med henblik på at bistå svagtstillede samfundsgrupper i budgetspørgsmål og spørgsmål om insolvens.
2. **Kommissionen forelægger en årlig rapport på grundlag af de modtagne oplysninger fra medlemsstaterne.**

Artikel 27

Revisionsklausul

1. Senest *den ...* [**fire** år efter dette direktivs ikrafttræden] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af et forslag.

Rapporten skal indeholde:

 - a) **en liste over alle de overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt for forkert eller ufuldstændig gennemførelse af dette direktiv**
 - b) **en vurdering af dette direktivs indvirkning på harmoniseringen og integrationen af detailbankydelse i Unionen samt om konkurrence og gennemsnitlige gebyrer i medlemsstaterne**
 - c) **strategier til at øge gennemsigtigheden af kvaliteten og sammenligneligheden af ydelse af betalingstjenester i hele Unionen, herunder gennemsigtighed af forretningsmodeller, investeringsstrategier og virksomhedernes sociale ansvar**
 - d) **en vurdering af omkostninger og fordele i forbindelse med gennemførelsen af fuld portabilitet i hele Unionen for betalingskontonumre, herunder en køreplan med konkrete og nødvendige skridt for en sådan gennemførelse**

- e) *en vurdering af kendetegnene for de forbrugere, som har åbnet bankkonti med basale funktioner siden gennemførelsen af dette direktiv*
 - f) *eksempler på bedste praksis blandt medlemsstaterne for at begrænse udelukkelsen af forbrugere fra adgang til betalingstjenester*
 - g) *en vurdering af de gebyrer, som opkræves for basale betalingskonti, under hensyntagen til kriterierne i artikel 17, stk. 3*
 - h) *en vurdering af mulighederne for at fastsætte en øvre grænse for hele Unionen for så vidt angår de samlede årlige gebyrer i forbindelse med åbning og anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner, samt hvordan en sådan grænse tilpasses nationale omstændigheder*
 - i) *en vurdering af den virkning, som bankkonti med basale funktioner har på markedet for andre betalingskonti, som tilbyder tilsvarende tjenester.*
2. Ved revisionen vurderes det, bl.a. på grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til 26, hvorvidt listen over tjenester, der er omfattet af en betalingskonto med basale funktioner, skal ændres og ajourføres, idet der tages hensyn til udviklingen inden for betalingsmidler og -teknologi.
3. Ved revisionen vurderes det endvidere, **■** om der er behov for yderligere foranstaltninger vedrørende sammenligningswebsteder og pakketilbud ud over dem, der er truffet i medfør af artikel 7 og 8.

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... **[to år efter dette direktivs ikrafttræden]** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
- Hvis de dokumenter, der ledsager medlemsstaternes underretning om gennemførelsesforanstaltninger, ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at vurdere gennemførelsesbestemmelsernes overholdelse af visse bestemmelser i nærværende direktiv, kan Kommissionen efter EBA's anmodning og med henblik på udførelsen af dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 eller på eget initiativ pålægge medlemsstaterne at fremlægge mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og disse foranstaltninger.*
2. De anvender disse love og bestemmelser fra et år efter direktivets ikrafttræden.
- Uanset første afsnit skal medlemsstaterne anvende kapitel III fra den ... **[18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]** i forbindelse med flytning af tjenester mellem betalingstjenesteudbydere i samme medlemsstat og, for så vidt angår de betalingskonti, som er denomineret i euro, mellem de betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen med hensyn til de betalingstjenester, som er denomineret i euro.*

Uanset første afsnit og medmindre Kommissionen træffer anden afgørelse gennem udkast til konsekvensvurdering af love, skal medlemsstaterne anvende bestemmelserne i kapitel III fra den ... [48 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] i forbindelse med flytning af en tjeneste mellem betalingstjenesteudbydere i Unionen for så vidt angår de betalingskonti, der er denomineret i en anden valuta end euro.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne anvende artikel 4, stk. 1 til 6, artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 1 og 2 senest 18 måneder efter offentliggørelsen af den i artikel 3, stk. 5, omhandlede liste.

Uanset første afsnit skal medlemsstater, som senest den 1. januar 2014 har iværksat et nationalt lovgivningssystem, der sikrer lovligt bosiddende forbrugere på deres område adgang til betalingskonti med basale funktioner, anvende bestemmelserne i kapitel IV fra den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

3. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 30

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand